

udstykke stærkt, er netop, at disse Smaalodder er omgivet af tætte og købedygtige Markeder.

Nu har vi altsaa her en Lejlighed til at udvide Markedet for en saadan Produktion, og af lutter Doktrinarisme kræver man nu, at det, der er begyndt, og hvis Resultater viser, at det er godt begyndt, at det er til Gavn for disse Producenter, og at Forbrugerne ingenting lider ved det, idet Prisen ikke er gaaet op — at denne Foranstaltning skal skæres ned, og den højtærede Finansminister gaar endogsaa saa vidt, at han truer med, at hvis man gør Modstand imod det, vil hele Forslaget falde bort og derved ogsaa andre Produktioners Trivsel vanskeliggøres. Det er efter min Opfattelse ikke Maaden at behandle rent praktiske Spørgsmaal som dette paa. Jeg vil haabe, at det, naar denne Sag kommer i Udvalg, bliver muligt der at komme bort fra Doktrinerne og se ganske praktisk og nøgternt paa det: Tjener Landet ved det, eller tjener Landet ikke ved det?

Carlsen-Skiødt: Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg gerne sige, at Spørgsmaalet er jo ikke, om vi skal have en glubsk Toldforhøjelse eller Toldbeskyttelse, men Spørgsmaalet er ganske simpelt dette: Skal vi dele Salget af Grønkonserver med Holland og Tyskland? Priserne er ikke steget, det er et Faktum, og de vil sandsynligvis heller ikke stige. Spørgsmaalet er, om Avlen herhjemme, der, som det flere Gange er fremhævet, væsentlig falder paa de smaa Jordbrug, skal formindskes til en Trediedel eller en Fjerdedel, og om vi saa skal indføre vort øvrige Forbrug fra Tyskland eller Holland; men det forekommer mig rigtig nok, at naar Priserne ikke stiger trods Toldbeskyttelsen, — lad os kun kalde det saadan —, og naar denne Toldbeskyttelse giver Statskassen 150 000 Kr., bør Avlen ligge paa den danske Jord og ikke paa den tyske og hollandske Jord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel siger, at disse Toldspørgsmaal er rent praktiske Spørgsmaal, som man aldeles ikke maa behandle med denne Grad af Doktrinarisme. Ja, det er rent praktiske Spørgsmaal. Toldbeskyttelsesspørgsmaalet

er i allerhøjeste Grad et Spørgsmaal om Indkomstfordelingen her i Landet; gennem Toldbeskyttelse skaber man en anden Indkomstfordeling her i Landet end den, der ellers vilde være. I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Fraenkel i, at Grøntvaredyrkningen og Grønkonserverindustrien er en naturlig Dyrkning og en naturlig Industri for Danmark, og jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at den vil blive ved at være det. Men paa et Omraade, hvor Forbruget i den almindelige Befolkning er saa stærkt stigende, maa Vejen være Prisbillighedens og det store Forbrugs Vej; denne Vej gik det ogsaa, før denne enorme Forhøjelse af Toldbeskyttelsen kom, og denne Vej vil det naturligvis ogsaa gaa i Fremtiden. Spørgsmaalet er ikke, om vi skal dyrke her i Landet eller paa tysk og hollandsk Jord, nej, Spørgsmaalet er, om de danske Dyrkere er i Stand til at konkurrere med, hvad der dyrkes paa tysk og hollandsk Jord; og her er vi saa heldige, at de, der dyrker, aldeles ikke ønsker den Toldbeskyttelse, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ønsker at paaprakke dem. Men efter hvad der er kommet frem i denne Diskussion og Diskussionen i Sommer om den Betydning, denne enorme Toldbeskyttelse har, vilde det dog være interessant at høre det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, om det var hans Hensigt med denne Forøgelse af Tolden i Foraaret at skabe denne uhyre Forøgelse af Toldbeskyttelsen, eller var det ikke blot af valuta-mæssige Grunde, denne Sats blev ændret?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Hvad Hensigten har været med denne Toldsats, er jo ganske ligegyldigt, hvis Resultatet af den er, at den er til Fordel for Landets Producenter og ingen Skade til for dets Forbrugere. — Med Hensyn til Indkomstfordelingen vil jeg dog gøre det ærede Medlem Hr. Dahlgaard opmærksom paa, at det ogsaa har sin store Betydning for Indkomstfordelingen her i Landet, at de smaa Jordbrugere bliver i Stand til at leve under Vilkaar, som er bedre end tidligere, eventuelt til at holde sig paa deres Jord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har Ordet for en kort Bemærkning.